

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 24-03-28595-03 מדינת ישראל נ' גדמיש

לפני **כבוד השופטת, סגנית הנשיא שירלי דקל נוח**

בעניין: **המאשימה** **מדינת ישראל**

נגד

הנאשם **שמעון גדמיש**

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו, שנמסרה במסגרת הסדר דיוני, בכתב אישום מתוקן בעבירת איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין").

כתב האישום

לפי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 24.11.2023 התראיין שגריר ברזיל, מר Federico Salomao (להלן: "השגריר"), באשר למלחמת "חרבות ברזל" לחדשות ברזיל (להלן: "הריאיון").

ביום 28.11.2023, בעקבות הריאיון, פורסמה אודותיו כתבה באתר האינטרנט של "מעריב" (להלן: "הכתבה"). באותן הנסיבות, הגיב הנאשם לכתבה משם משתמש ששמו "בוץ", באומרו: "יש לו 48 שעות לעזוב את הארץ ולא הוא יקבל חשבון ולא על דף".

בהמשך, התקשר הנאשם ממספר הטלפון האישי שלו לשגרירות, שוחח על השגריר עם מר נמרוד קורן, שעבד באותה עת במחלקת המדיניות בשגרירות ברזיל, ואיים באוזניו על פגיעה בגופו של השגריר, באומרו: "תקשיב טוב תודיע לשגריר שלכם שיש לו 48 שעות לעזוב את הארץ אם לא הוא יקבל כדור בראש", וכן "48 שעות יש לו לעזוב את הארץ אם לא באותו רגע הוא בסכנה", "מעניין לי את התחת

עמוד 1 מתוך 11

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 28595-03-24 מדינת ישראל נ' גדמיש

שיתנצל הוא חושב ככה, זה שהוא התנצל אנחנו מכירים 48 שעות יש לו לעזוב את הארץ אם לא הוא יקבל כדור בראש מבטיח לך".

התנהלות ההליך המשפטי, ההסדר הדיוני ותסקירי שירות המבחן

בדיון שהתקיים ביום 15.10.2024 הודיעו הצדדים על הסדר דיוני אליו הגיעו, במסגרתו הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן, הורשע ונשלח לשירות המבחן לצורך עריכת תסקיר בעניינו, מבלי שהצדדים הגיעו להסכמה עונשית.

במהלך הדיונים התקבלו 3 תסקירים אודות הנאשם, שתמציתם תפורט להלן:

תסקיר מיום 14.09.2025 – מהתסקיר עלה כי הנאשם עלה לארץ מתורכיה עם משפחתו כשהיה כבן 9 שנים, התחנך במוסדות החינוך בכפר סבא והשלים 11 שנות לימוד. במקביל ללימודיו, השתלב הנאשם בעבודה במפעל ותמך כלכלית בהוצאות משק הבית. בגיל המתאים הנאשם גויס לשירות צבאי ושירת שירות מלא כלוחם בחיל הריון, ולאחר שחרורו משירות סדיר, שירת במילואים.

הנאשם נשוי מזה כ-40 שנים, אב לשני ילדים, בגילים 34 ו-38 וסב לנכדים, אשתו פנסיונרית, ובעבר עבדה כמורה. הנאשם תאר כי אשתו תומכת בו בהתמודדותו עם הליך נושא כתב האישום.

מדברי הנאשם עלה כי לאורך השנים גילה יציבות תעסוקתית. הנאשם עובד מזה כ-5 שנים בתפקיד אב קהילה, בחברה המספקת ליווי וסיוע לקשישים, וקודם לכן, עבד כמנהל לוגיסטיקה בחברה העוסקת בשיווק מוצרי מזון. הנאשם תאר תחושת סיפוק מתפקידו הנוכחי, במסגרתו מסייע לקשישים בהיבטים לוגיסטיים ובחיבור לגורמי תמיכה. לצד זאת, מסר כי נחשף בעבודתו למצבי מצוקה, עמם מתקשה להתמודד מבחינה רגשית, כשעל רקע המתואר חווה תחושת מתח, בגינה פנה לקבלת טיפול תרופתי המסייע לו להתמודד עם קשייו בשינה. ממסמך רפואי משנת 2024 שהציג הנאשם לפני קצינת המבחן, עלה כי מתמודד עם הפרעת דכאון.

מגיליון רישומו הפלילי של הנאשם עלה כי אין בעברו הרשעות קודמות וכי פרט לתיק נושא הדיון, לא פתוחים כנגדו תיקים נוספים.

ברקע לביצוע העבירה הנוכחית, הנאשם תיאר כי חווה תחושת כעס וזעם לאחר שנחשף לדברי השגריר כפי שהובאו בכתבה, התקשה לשלוט בתחושותיו ובתגובותיו, ואיים כמתואר בכתב האישום המתוקן, הן בתגובתו לכתבה והן בשיחת הטלפון לשגרירות. הנאשם מסר כי לאחר שניתק את השיחה הטלפונית, חש חרטה על מעשיו, כן ביטא תחושת בושה נוכח התנהגותו ומסר כי היא חריגה לעמדותיו ולהתנהלותו.

שירות המבחן ציין כי הנאשם קיבל אחריות על התנהלותו האלימה וכי בחן באופן ביקורתי את הגורמים הרגשיים העומדים ברקע לה. נוכח הערכת שירות המבחן לפיה הנאשם מתמודד עם קושי בוויסות רגשי, הוצע לו לפנות לקבלת טיפול רגשי במסגרת קופ"ח אליה הוא משתייך, הנאשם הסכים

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 24-03-28595-2025 מדינת ישראל נ' גדמיש

ופנה למרפאת בריאות הנפש. מסיכום ביקור שערך במרפאה לקראת שילובו בטיפול, עלה כי הנאשם מתמודד עם חרדה וקשיים בוויסות רגשי, וצוין כי הוא עשוי להיתרם מטיפול קבוצתי במרפאה, הממוקד בקבלת כלים לוויסות רגשי. הנאשם מסר כי הוא עתיד להתחיל את מפגשי הקבוצה במהלך חודש נובמבר 2025.

בסיכום הליך האבחון, התרשם שירות המבחן כי הנאשם נעדר דפוסים אלימים מושרשים ומחזיק בעמדות נורמטיביות, המתנגדות לנקיטת אלימות כדרך לפתרון קונפליקטים. לצד המתואר, ההתרשמות הייתה כי הנאשם מתמודד עם קשיים רגשיים, כשבמצבים בהם צובר תחושות שליליות של חרדה, מתח ותסכול, הוא מתקשה בוויסות תחושותיו ותגובותיו ומגיב בתוקפנות, כפי שהתבטא בביצוע העבירה נושא כתב האישום.

לצד קבלת אחריות על התנהלותו, התרשם שירות המבחן כי לנאשם קשיים בזיהוי והתמודדות באופן אדפטיבי עם מצבי סיכון נוספים, בהם הוא פועל מתוך סערת רגשות בה מצוי ומתקשה בוויסות עצמי. המוקדים המרכזיים שזיהה שירות המבחן כמגבירים סיכון לעבריינות חוזרת בעתיד כוללים את התנהלותו האלימה של הנאשם בעת ביצוע העבירה, קשייו הרגשיים שלא קיבלו מענה טיפולי לאורך השנים וכן קשייו בזיהוי והתמודדות עם מצבי סיכון העומדים בפניו כיום.

גורמי הסיכוי לשיקום כוללים שזוהו הם קבלת אחריות מצד הנאשם על התנהלותו האלימה, פנייתו לקבלת טיפול תרופתי לצורך התמודדות עם קשייו, שיתוף פעולה שלו בקשר עם שירות המבחן ופנייתו למרפאה לבריאות הנפש לקבלת טיפול ממוקד לצרכיו.

לאור האמור, המליץ שירות המבחן על העמדת הנאשם בצו מבחן למשך שנה, במהלכה יעקוב אחר התמדתו בטיפול במרפאת בריאות הנפש, הטלת צו שלי"צ בהיקף של 140 שעות, שיהיה בו כדי להוות חלופת ענישה חינוכית ושיקומית, ויהיה בכך בכדי להפחית את הסיכון להישנות ביצוע העבירה. בנוסף, לצורך ביסוס ההרתעה, הומלץ על הטלת מאסר מותנה.

בדיון שהתקיים ביום 26.10.2025 נשמעו הטענות לעונש, ובית המשפט נענה לבקשת ב"כ הנאשם והורה על קבלת תסקיר משלים, שיתייחס לטיפול הרגשי בו אמור היה הנאשם להשתלב, וכן הוא נשלח לקבלת חוות דעת מאת הממונה על עבודות השירות בשב"ס.

תסקיר משלים מיום 28.01.2026 – נמסר כי על הנאשם לקיים שיחות אבחון עם הגורמים המטפלים במרפאה לבריאות הנפש קודם לשילובו בטיפול, שיחת אבחון ראשונה נקבעה ליום 27.01.2026, ולאחריה יערכו מספר שיחות נוספות בהתאם לצורך, עד שתגובש תכנית התערבות התואמת את צרכיו. מאחר שהנאשם פעל על מנת לקדם את שילובו בטיפול, חזר שירות המבחן על המלצתו מהתסקיר הקודם.

הדיון שהיה קבוע לחודש מרץ 2026, נדחה בשל המצב הבטחוני.

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 28595-03-24 מדינת ישראל נ' גדמיש

תסקיר משלים מיום 01.06.2026 – דווח כי בתקופת הדחייה, השתלב הנאשם בטיפול פסיכולוגי פרטני במרפאה לבריאות הנפש במרכז הרפואי "שמיר", במתכונת חד שבועית, וכי עד מועד הגשת התסקיר המשלים התקיימו 14 במפגשים. הטיפול נסוב סביב חקירת עולמו הרגשי של הנאשם, סוגיות של דימוי עצמי וכן סוגיות משפחתיות. ההתרשמות הייתה כי הנאשם משתף פעולה ומעוניין להיעזר בטיפול על מנת לערוך תהליכים תוך אישיים.

בשיחה עדכנית שקיים שירות המבחן עם הנאשם, הוא תיאר כי ההליך הטיפולי משמעותי עבורו, ומסר כי הוא רואה את ההליך הטיפולי כמקום בו יוכל להגביר מודעותו לעולמו הרגשי ולהימנע מהתנהגויות דומות בעתיד. כמו כן, הנאשם ביטא רצון וכוונה להמשיך בטיפול במהלך השנה הקרובה. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מגלה יכולת להתבוננות פנימית, ולשיתוף פעולה עם הגורמים המטפלים.

לאור האמור, ומאחר שגם במהלך תקופת הדחייה הנוכחית המשיך הנאשם לשתף פעולה, השתלב בטיפול התואם את צרכיו, והמשיך לבטא רצונו להתמיד ולהיתרם ממנו על מנת לרכוש דרכי התמודדות יעילות מול מצבי דחק, חזר שירות המבחן על המלצתו מהתסקירים הקודמים.

תמצית טיעוני הצדדים לעונש

ב"כ המאשימה עמדה בטיעוניה לעונש על הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם במעשיו ועל נסיבות ביצוע העבירה והפנתה לפסיקה המתייחסת לעבירת איומים. לטענת ב"כ המאשימה, בנסיבות התיק דנן, מתחם העונש ההולם נע החל מ-6 חודשי מאסר שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות ועד 15 חודשי מאסר, לצד ענישה נלווית.

ב"כ המאשימה טענה כי מעשיו של הנאשם מעידים על חוסר שליטה עצמית וכי הוא יכול היה לעצור את מעשיו לאחר שהגיב לכתבה, אך הגדיל לעשות, התקשר לשגרירות ואיים על השגריר, ובכך העלה את רף החומרה של מעשיו.

ב"כ המאשימה טענה כי היא ערה לצדדיו החיוביים של הנאשם שעולים מהאמור בתסקירי שירות המבחן, אך לטעמה, ההמלצה העונשית של שירות המבחן אינה עולה בקנה אחד עם מעשיו של הנאשם, שפגעו ביחסי החוץ ובתדמיתה של המדינה, ועם האינטרס הציבורי וחורגת ממדיניות הענישה הנהוגה. עוד טענה, כי לקחה בחשבון את הודיית הנאשם, לקיחת האחריות מצדו והבעת החרטה ואת היותו נעדר עבר פלילי, ולצד זאת, שקלה את העובדה שאין אינדיקציה להפחתת המסוכנות מצדו ואת הצורך בהרתעת הרבים מפני ביצוע עבירה דומה. נוכח האמור, עתרה ב"כ המאשימה למקם את עונשו של הנאשם בתחתית מתחם הענישה ולהשית עליו עונש של 6 חודשים שיכול וירוצו בעבודות שירות, לצד ענישה נלווית, לרבות צו מבחן.

ב"כ הנאשם ציין כי בהתאם לניסוחו של כתב האישום, המאשימה לא ייחסה את תגובת הנאשם לכתבה כעבירה וזאת ניתן ללמוד מהעובדה שייחסה לו עבירת איומים אחת, בשל האיום על השגריר

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 28595-03-24 מדינת ישראל נ' גדמיש

שמסר לאוזני עובד השגרירות. ב"כ הנאשם ציין כי הנאשם שיתף פעולה עם המשטרה והוא מסר למשטרה את הקלטת השיחה הטלפונית.

ב"כ הנאשם טען כי יש לערוך הבחנה בין המקרה שבענייננו לבין המקרים בפסיקה אליה הפנתה ב"כ המאשימה, הפנה לפסיקה מטעמו וציין כי לא איתר פסיקה שבה האיומים הופנו כלפי שגריר של מדינה זרה.

אשר לנסיבות ביצוע העבירה, ציין ב"כ הנאשם כי האיום לא הושמע פנים אל פנים אלא בשיחת טלפון קצרה וספונטנית, ובפועל, דבריו של הנאשם נמסרו לעובד השגרירות ולא לשגריר בעצמו.

ב"כ הנאשם טען כי אמירת הנאשם בשיחה הייתה כי השגריר יעזוב את הארץ, ולא היה בה איום לפגוע בשגריר או להרוג אותו, וכן, לטענתו, לא היה באיום משום פגיעה ביחסי החוץ של מדינת ישראל. ב"כ הנאשם טען כי קיימות נסיבות מקלות ברקע לביצוע העבירה, כיוון שהעבירה בוצעה בסוף חודש נובמבר 2023, כחודש וחצי לאחר אירועי ה-7 באוקטובר 2023, ערב חתימת הסכם הפסקת האש בין מדינת ישראל לארגון הטרור "חמאס" והפעיימה הראשונה של שחרור החטופים, תקופה שהייתה קשה לכל אזרחי המדינה. אותה עת, התראיין שגריר ברזיל ואמר כי אינו מבין את האינטרס של חמאס בהחזרת החטופים, מאחר שהם נכס, וזאת כעמדה אנטי ישראלית. דבריו אלו של השגריר פורסמו בעיתונות הישראלית, או אז הגיב הנאשם לכתבה כפי שמתואר בעובדות כתב האישום.

ב"כ הנאשם הסביר את התנהגותו של הנאשם על רקע סערת הרגשות בא היה נתון הנאשם לאחר אירועי ה-7 באוקטובר 2023, טען כי דבריו של השגריר גרמו לנאשם לכעס רב, והוא התקשה לשלוט ברגשותיו והתקשר לשגרירות, מבלי שהייתה לו היכרות קודמת או קשר כלשהוא לשגריר. עוד הוסיף ב"כ הנאשם וטען כי השגריר הוזמן למשרד החוץ לצורך שיחת נזיפה, שבעקבותיה פרסם הבהרה, והפנה לפרסום בעיתון ולהבהרת השגריר (סומן 1/). ב"כ הנאשם טען כי לאור כלל נסיבות האירוע, על מתחם העונש ההולם להתחיל במאסר על תנאי.

אשר לנסיבות האישיות של הנאשם, ציין ב"כ הנאשם כי הנאשם בן 66, שירת כלוחם בסדיר ועשה מילואים במסגרתם נלחם במלחמות ישראל. עוד הוסיף וטען כי הנאשם אדם נורמטיבי, נעדר עבר פלילי, עבד למחייתו כל חייו, סובל ממחלות שונות, לרבות סכרת וקוליטיס, אב לשני ילדים בגירים, בעלי לקות ראייה וסב לנכדים, והפנה למסמכים (סומנו 2/). ב"כ הנאשם הדגיש כי הנאשם הודה בבית המשפט בהזדמנות הראשונה, חסך זמן שיפוטי יקר והביע חרטה על מעשיו.

ב"כ הנאשם הוסיף וציין, כי בהינתן שבית המשפט לא יקבל עמדתו לגבי מתחם הענישה, כי אז יש לחרוג מהמתחם מטעמי שיקום, בשים לב לעובדה כי הנאשם שיתף פעולה באופן מלא ואקטיבי עם שירות המבחן ופנה לטיפול רגשי, ועד כה השתתף ב-16 מפגשים טיפוליים. בסיום טיעונו לעונש, עתר ב"כ הנאשם לאימוץ המלצת שירות המבחן במלואה.

הנאשם בדברו האחרון טרם גזר הדין, מסר כי הוא מתחרט על מעשיו, מבין את חומרתם, מוכן להתנצל גם בפני השגריר וציין כי גם במשטרה הביע צער על מעשיו.

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 28595-03-24 מדינת ישראל נ' גדמיש

הנאשם הוסיף והפנה לכך שבמצורף לכתבה על דברי השגריר, פורסמה תמונת חטיפתם של בני משפחת ביבס, וטען כי הילדים של משפחת ביבס בגילים של נכדיו, וכי הדבר העצים את כעסו על דברי השגריר, דבר שהוביל להיעדר שליטה עצמית על מעשיו באותה בעת.

דיון והכרעה

מתחם העונש ההולם

הנאשם איים על שגריר ברזיל בישראל, בשיחה טלפונית שקיים עם עובד במחלקה המדינית של השגרירות, בפגיעה בגופו.

במעשיו פגע הנאשם בערכים המוגנים של שלוות הנפש, תחושת הבטחון האישי, הכבוד וחירות הפעולה של הפרט.

מאחר שהאיומים הופנו כלפי אדם המכהן כשגריר, שהוא עובד בכיר של מדינה זרה בישראל, הנאשם פגע בנוסף גם בערך של תפקודם התקיין של נושאי תפקידים ציבוריים ושמירה על שלטון החוק, ובאיומיו היה טמון גם פוטנציאל לפגיעה בערכים המוגנים שעניינם יחסי החוץ של מדינת ישראל ותדמיתה.

תפקידו ומעמדו של קורבן העבירה מהווים נסיבות המשפיעות על קביעת מתחם העונש ההולם, שכן הפניית האיומים כלפי נציג דיפלומטי שהינו איש ציבור, מהווה נסיבה לחומרה (ראו למשל: ת"פ (שלום ת"א) 51110-09-22 **מדינת ישראל נ' עיאש פסי' 23** (13.07.2023) ו-עפ"ג (מחוזי ב"ש) 43248-01-22 **מדינת ישראל נ' בן דור**, פס' 11 (18.05.2022)).

"שגריר", מוגדר בסעיף 29 לפקודת הראיות [נוסח חדש], התשל"א-1971, כ"נציג דיפלומטי", יחד עם בעלי תפקיד נוספים, ותפקידו הוא הבכיר מבניהם.

האיומים על השגריר, אותם השמיע הנאשם, חמורים וראויים לגינוי, בהינתן איום מפורש לפגוע בחייו. דבריו של הנאשם כללו איום לפגיעה פיסית, מוחשית וקונקרטיה בשגריר, ואין לטעות ביניהם לבין דברי ביקורת לגיטימיים על איש ציבור, החוסים תחת ההגנה על חופש הביטוי.

יש לתת את הדעת לרקע לביצוע העבירה ולסיבות שהביאו את הנאשם לביצועה. כעולה מעובדות כתב האישום המתוקן, התבטאותו של השגריר בראיון שנמסר לחדשות ברזיל, ובעקבותיה, הכתבה באתר "מעריב" שסקרה את דבריו כאמור, הם שהובילו את הנאשם לביצוע העבירה, כשהוא לא הצליח לשלוט ברגשות הכעס שעוררו בו הדברים.

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 28595-03-24 מדינת ישראל נ' גדמיש

דברי השגריר פורסמו בתקשורת ועוררו ביקורת פוליטית ותקשורתית הן בברזיל והן בישראל. משרד החוץ הישראלי דרש מהשגריר להוציא תיקון או הודעת הבהרה לדבריו ובמקביל הוא זומן לשיחת נזיפה. בעקבות דרישת משרד החוץ, פרסם השגריר הודעת הבהרה, בה נכתב כי דבריו בראיון הוצאו מהקשרם, השגריר הבהיר כי דבריו נבעו מחוסר הבנתו את כוונותיו של חמאס וכי הוא מברך על כל שחרור של בן ערובה. יצוין כי על אף הודעת ההבהרה, פורסמו בתקשורת ביקורות מאת גורמים מדיניים בישראל לפיהם התבטאות השגריר חמורה, ומלבה פרסומים שליליים נגד ישראל בברזיל.

בין יתר הפרסומים בישראל, ביום 28.11.2023, פורסמו דבריו אלו של השגריר בארץ בכתבה אינטרנטית, והנאשם הגיב לכתבה ובתגובתו רשם: "יש לו 48 שעות לעזוב את הארץ ולא הוא יקבל חשבון ולא על דף".

בהמשך לכך, הנאשם גם התקשר לשגרירות ברזיל בישראל, ואיים על השגריר באוזניו של עובד השגרירות, בכך שמסר לו כי על השגריר לעזוב את הארץ תוך 48 שעות, שאם לא כן, הוא יקבל כדור בראש, וחזר על דבריו לצורך הדגשתם ועל מנת לתת להם משנה תוקף.

האירועים האמורים אירעו סמוך זה לזה, וכחודש וחצי לאחר אירועי ה-7 באוקטובר 2023 ופרוץ מלחמת "חרבות ברזל", עת התנהל משא ומתן לשחרור החטופים, ולא ניתן להתעלם מהלך הרוחות של רבים בציבור בישראל באותה תקופה והחשש לחיי החטופים.

אין מדובר באיומים שהושמעו באופן ספונטני, הנאשם ביצע את העבירה בגפו, היה מודע למעשיו וביכולתו היה להימנע מכך, אך הוא לא שלט ברגשותיו נוכח הפרסום שהגיע לידיעתו אודות התבטאות השגריר.

בהקשר זה יודגש כי אף אם האיומים הושמעו עת היה הנאשם נתון בסערת רגשות, אין בכך כדי ליתן הצדקה לדברי האיום או להפחית מחומרתם.

הנאשם השמיע את איומיו טלפונית, לא בשיחה פנים אל פנים, ולא בשיחה עם השגריר במישרין, אלא בשיחה עם עובד המחלקה המדינית בשגרירות ברזיל.

לא הוגש תצהיר נפגע העבירה ולכן לא ידוע מהו הנזק שנגרם לשגריר ממעשה העבירה, אך ניתן לשער כי דברים אלו עלולים היו לפגוע בכבודו ובביטחונו האישי, וכן גלום באירוע זה פוטנציאל לפגיעה ביחסים הדיפלומטיים בין ישראל לברזיל.

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 28595-03-24 מדינת ישראל נ' גדמיש

הקלה בעונשם של אלו הבאים לפגוע או לאיים על שגרירים, נציגים דיפלומטיים או עובדי ציבור בעלי תפקידים בכירים, ישראלים או זרים, גם אם נאמרה על ידי אותם אנשים אמירה מקוממת, עלולה להעביר מסר שגוי לציבור כי שיח אלים הוא לגיטימי, וראוי לדחות גישה זו בשתי ידיים (לעניין זה ראו גם: ע"פ 4565/13 חלאד נ' מדינת ישראל, פס" 9 לפסק דינה של כב' השופטת ברק-ארז (04.11.2013)).

העובדה שהנאשם איים על שגריר של מדינה זרה, שהוא הנציג הרשמי של מדינתו, ותפקידו, בין היתר, לייצג את המדינה הזרה בישראל, ולישראל אינטרס לטפח את יחסיה הדיפלומטיים באמצעות השגרירים, מהווה נסיבה לחומרה.

בשים לב לנסיבות ביצוע העבירה כפי שפורטו להלן, לתוכן האיום ומיהות המאויים, מידת הפגיעה בערכים החברתיים המוגנים בענייננו היא משמעותית ומוחשית אף אם לא ברף גבוה.

עיון בפסיקה שעניינה עבירת האיומים מעלה כי בתי המשפט נוהגים לערוך הבחנה בין איומים שהופנו כלפי אנשים מן היישוב לבין איומים שהופנו כלפי עובדי ציבור, בשל הצורך להגן על אושיות המשטר הדמוקרטי, על יכולתם של עובדי הציבור למלא את תפקידם ללא כל מורא, ועל מנת להרתיע את הציבור מפני פגיעה אפשרית בעבודתם.

בעוד שבמרבית המקרים מתחם הענישה ההולם שנקבע בפסיקה בעבירת האיומים שבוצעה בין שני אנשים מן היישוב מתחיל בעונש של מאסר על תנאי, בעבירת איומים שבוצעה כלפי עובד ציבור נקבע בדרך כלל מתחם ענישה מחמיר יותר, הכולל השתת עונשי מאסר בפועל או בדרך של עבודות שירות (ראו לדוגמה: רע"פ 3057/18 פלדמן נ' מדינת ישראל (20.06.2018); עפ"ג (מחוזי-חיפה) 31668-08-17 עדואן נ' מדינת ישראל (22.10.2018) ו-ת"פ (שלום-ראשל"צ) 11160-09-19 מדינת ישראל נ' פלוני (22.03.2021) והפסיקה הנזכרת שם)).

כך עולה גם מדברי בתי המשפט בפסיקה שהוצגה על ידי המאשימה, לדוגמה: עפ"ג (מחוזי ב"ש) 43248-01-22 מדינת ישראל נ' בן דור (18.05.2022), שם איים הנאשם על ראש הממשלה ובנו בחשבון הטוויטר ואף בהמשך לכך, איים על ראש הממשלה בפני שוטר שבא לעוצרו. בית המשפט השלום קבע מתחם שנע בין מאסר לתקופה קצרה שיכול וירוצה בעבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר בפועל, וגזר על הנאשם, שהיה בעל עבר פלילי, 8 חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות, לצד ענישה נלווית.

בערעור שהוגש על ידי המאשימה, ציין בית המשפט המחוזי כי עבירת האיומים היא עבירה חמורה, וחומרה רבה יש לייחס לביצועה שעה שהופנתה כלפי איש ציבור וביחס למילוי תפקידו. בית המשפט המחוזי קבע כי עונשו של הנאשם צריך לכלול מאסר בפועל, וזאת כדי לתת ביטוי לחומרת העבירה

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 24-03-28595 מדינת ישראל נ' גדמיש

ונסיבות ביצועה, לעברו הפלילי של הנאשם הכולל אף מאסר מותנה, ולהביא לביטוי את העובדה שהנאשם אינו מכיר בחומרת מעשיו. לאור כל זאת, הוחמר עונש המאסר ל-10 חודשי מאסר בפועל והופעל עונש המאסר המותנה בחופף ובמצטבר, כך שנגזרו על הנאשם בסך הכולל 13 חודשי מאסר בפועל.

כן עיינתי בפסיקה נוספת אליה הפנתה ב"כ המאשימה – רע"פ 8253/18 פלוני נ' מדינת ישראל (25.11.2018); ת"פ (שלום-ת"א) 20736-03-16 מדינת ישראל נ' זרזגר (08.01.2018) וכן ת"פ (שלום ת"א) מדינת ישראל נ' סעדני (18.01.2023).

בנוסף לכך, עניינתי בפסיקה אליה הפנה ב"כ הנאשם – רע"פ 4475/11 ואשאחי נ' מדינת ישראל (28.07.2021); רע"פ 637/21 הרמן נ' מדינת ישראל (25.02.2021); ת"פ (שלום-ב"ש) 2150-07-24 מדינת ישראל נ' קבועה (28.5.2025) וכן ת"פ (שלום-קר') מדינת ישראל נ' פלוני (26.01.2025), בהם ההליכים המשפטיים נגד הנאשמים הסתיימו במאסרים על תנאי לצד ענישה נלווית, וערכתי את ההבחנות הנדרשות לחומרה ולקולה.

עם זאת, התקשיתי ללמוד מהפסיקה שהציגו באי כוח הצדדים על ענייננו, בשל ההבדלים בנסיבות ביצוע העבירה. בענייננו מדובר במקרה ייחודי, ולא הוצג לפניי על ידי מי מהצדדים פסיקה שדנה במקרה דומה בכל רכיביו.

נוכח כל האמור, בהתאם לעקרון ההלימה ובשים לב לערכים המוגנים שנפגעו ולמידת הפגיעה בהם, לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ולמדיניות הענישה הנוהגת, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו על דרך של עבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית.

האם יש לחרוג ממתחם הענישה

בענייננו, לא נטען על ידי המאשימה כי יש לחרוג מהמתחם לחומרה ואף לא מצאתי נסיבות המצדיקות זאת. בעוד שב"כ המאשימה עתרה לקבוע את עונשו של הנאשם ברף התחתון של מתחם הענישה לו עתרה, טען ב"כ הנאשם כטענה חלופית, כי אם בית המשפט יקבע מתחם שאינו מתחיל במאסר מותנה, אזי יש לחרוג בענייניו של הנאשם ממתחם הענישה לקולה מטעמי שיקום.

הוראת סעיף 40 ד(א) לחוק העונשין מורה כי: "קבע בית המשפט את מתחם העונש ההולם בהתאם לעיקרון המנחה ומצא כי הנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש שישתקם, רשאי הוא לחרוג ממתחם העונש ההולם ולקבוע את עונשו של הנאשם לפי שיקולי שיקומו...".

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 28595-03-24 מדינת ישראל נ' גדמיש

בפסיקה נקבע כי לשם חריגה ממתחם הענישה לקולה מטעמי שיקום, יש צורך שהנסיבות ילמדו על קיומם של שיקולי שיקום כבדימשקל, שיהיה בהם כדי להצדיק סטייה לקולה מהמתחם. בהקשר זה, על בית המשפט לבחון האם השינוי אותו עבר הנאשם שנדון לפניו נותן אותותיו במישורים השונים של חייו, לרבות בדרך חשיבתו שהביאה אותו לביצוע המעשים ובאיזה שלב של ההליך השיקומי מצוי הנאשם, ורק במקרים בהם קיימים סיכויי שיקום מובהקים המצדיקים, בבחינת יוצא מן הכלל, יש מקום לסטות ממתחם העונש ההולם (ראו לדוגמה ע"פ 1229/19 סלומנסקי נ' מדינת ישראל (01.07.2019)).

הנאשם בן 66, עד למועד ביצוע העבירה נושא כתב האישום התנהל באופן נורמטיבי לחלוטין, ומאז שביצע את העבירה נושא גזר הדין לא שב לבצע עבירות נוספות, דהיינו, מדובר בעבירה יחידה החריגה לאורחות חייו של הנאשם.

הנאשם הודה במיוחס לו בהזדמנות הראשונה במשטרה, מסר הודאתו גם בבית המשפט והביע צער חרטה עמוקה על מעשיו, והתרשמותי כי דבריו אלו אמיתיים וכנים.

כמו כן, הנאשם שיתף פעולה עם שירות המבחן, מזה מספר חודשים משולב הנאשם בטיפול רגשי בהתאם להמלצת שירות המבחן, ומתוך הכרה בצורך שלו בכך, נתרם מהטיפול, ומוכן להמשיך לשתף פעולה בטיפול במסגרת צו מבחן, באופן ששירות המבחן יוכל לעקוב אחר התמדתו.

בנוסף לכך, הנאשם הביע נכונות לבצע שירות לתועלת הציבור כדי לפצות על הנזק והפגיעה שהסב, ושירות המבחן העריך כי יהיה בכך כדי להפחית סיכון להישנות ביצוע עבירות.

כל הנסיבות הללו מלמדות על כך שהנאשם נמצא בהליך שיקום משמעותי וקיים סיכוי של ממש לשיקומו, באופן המצדיק חריגה לקולה מהמתחם.

לאור כל האמור, מצאתי לנכון לחרוג ממתחם העונש ההולם לקולה ולאמץ את המלצת שירות המבחן להשתתף צו מבחן למשך שנה, לצד צו שלי"צ, כחלופת ענישה חינוכית ושיקומית אותה יבצע למען אוכלוסייה נזקקת, אולם בהיקף רחב מזה שהומלץ על ידי שירות המבחן, וכן להטלת מאסר מותנה לצורך חידוד הגבול להתנהגות הנאשם בעתיד.

סוף דבר

אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם את העונשים כדלקמן:

א. מאסר למשך 4 חודשים, אולם הנאשם לא יישא בעונש זה אלא אם כן יעבור תוך שלוש שנים מהיום את העבירה בה הורשע.

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 24-03-28595 מדינת ישראל נ' גדמיש

ב. הנאשם יעמוד בפיקוח של קצין מבחן, כאמור בפקודת המבחן [נוסח חדש] תשכ"ט-1969, לתקופה של 12 חודשים, שתחילתה היום, ויפעל בהתאם לתוכנית הטיפולית, להנחיות ולפיקוח שירות המבחן.
הנאשם מוזהר על ידי בית המשפט כי אם לא ימלא אחר צו המבחן מכל בחינה שהיא או יעבור עבירה נוספת בתקופת המבחן, בית המשפט רשאי לגזור את עונשו מחדש ולהטיל עליו עונש בגין תיק זה, בנוסף לעונש שנגזר עליו.

ג. צו של"צ בהיקף של 200 שעות, שיבוצע על ידי הנאשם בהתאם לתוכנית שגובשה על ידי שירות המבחן בעבודות אחזקה במסגרת מתני"ס שיכון המזרח בראשון לציון. על הנאשם להשלים את מכסת השעות בתוך שנה מהיום.
מובהר כי שירות המבחן רשאי לשנות בכל עת את מקום ההשמה של עבודות השל"צ, ובמקרה כזה אין צורך בדיון, ודי במשלוח הודעה לנאשם עם העתק לבית המשפט.
כן מובהר כי אם הנאשם לא יבצע את צו השל"צ כנדרש, ניתן יהיה להורות על הפקעת צו השל"צ וגזירת הדין מחדש.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז – לוד תוך 45 ימים.

המזכירות תשלח העתק גזר הדין לממונה על עבודות השירות בשב"ס ולשירות המבחן.

ניתן והודע היום, ב' תמוז תשפ"ו, 17 יוני 2026, במעמד הצדדים.

ש.י. ז. נ.
שירלי דקל נוה, שופטת, סגנית הנשיא